

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea su-
fletească a credincioșilor

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ISIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 76 / 24 OCTOMBRIE ANUL III, 2021

Pr. Paisie Olaru: „Nici prin cap să nu-ți treacă să placi oamenilor...”

M-a întrebat un bătrân odată: “Părinte Paisie, dar ce-i aceea mândrie, părinte, cum vine?” (El umbla iarna cu capul gol și desculț, prin zăpadă.) “Frate Gheorghe, mândria este atunci când ai să socotești că tu ești ceva mai mult decât altul, că ești mai bun, mai frumos ca altul...” “Săracu’ de mine, părinte Paisie, eu să am ceva bun? Dar ce am eu bun?” A stat opt ani cu mine... Părintele Ghenadie Avătămăniței. Nu vedea nici el, săracul, ca și mine...

Iaca, asta e mândria: când te socotești că știi mai mult decât altul, că poți ceva mai bine decât altul. Asta e mândria. Și e foarte periculoasă, că nu-i place lui Dumnezeu mândria asta. Că dacă socotești că știi mai mult, că poți mai mult, că faci mai mult, să nu pățești ca acela care socotea că face, că drege, că postește, iar cel de lângă ușă plângea și își bătea pieptul că nu are nimic bun. Și a câștigat mai mult decât acela care socotea că are ceva de la el însuși – Vameșul și Fariseul...

Că Mântuitorul a zis: “Când veți împlini vreo poruncă, să spuneți așa: “Rob netrebnic sunt eu, și n-am făcut decât ceea ce eram dator a face”.

De câte ori te mâinii, mânia nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu. Când te mâinii, acolo e duhul răzvrătirii, duhul mândriei, duhul slavei deșarte, să știi. El te îndeamnă să nu te smerești – “Ce, eu sunt chiar atâta de lepădat?!”

Că vezi, eu pot să zic așa, singur: “Măi oameni buni, da’ păcătos mai sunt, da’ prost mai sunt, da’

rău mai sunt, măi”... Dar ia să mă facă altul prost și urât, să vezi cum mă umflu și mă mâinii asupra lui – “Ce te interesează? Ce te ocupi de mine? Ce cutare...?” Ei, apoi asta-i smerenie? Atunci când altul te ocărăște și te smerește fără voia ta, atunci să vezi dacă poți zice: “Așa mi-a trebuit, așa trebuie, Dumnezeu i-a poruncit să facă așa, pentru că și eu am ocărât pe altul”. Asta-i smerenia cea adevărată, nu când zic eu că-s prost. Când te ocărăște celălalt, atunci să faci dovada că ești smerit, atunci să spui iute: “Dumnezeu îi poruncește să mă ocărăscă”. Când îți ia cineva lucrul cu sila: “Dumnezeu îi poruncește să mi-l ia, pentru că și eu am luat de la altul...” Când te mută cineva cu de-a sila, de ici-colo: “Dumnezeu îmi schimbă locul, ca să-mi schimb eu năravul și obiceiul...” Asta ar fi smerenia cea adevărată. Dacă-ți cere cineva haina, dă-i și cămașa. Dacă te lovește peste partea dreaptă, întoarce-i și partea cealaltă. Apoi vezi: poți face treaba asta? Că noi trebuie să urmăm după porunca lui Hristos. Dar noi... Dacă îți dă cineva una peste față, tu îi dai patru înapoi – îi întorci împătrit. Așadar, noi nu urmăm porunca lui Hristos.

Când eram și eu mai tânăr, mă puneam starețul la încercare. Odată m-a scos afară din biserică. Eu cântam la strană și cântam și eu în felul meu, “Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă”, și mi se părea că tare cânt frumos, și mă mândream în inima mea. Și o dată intră starețul și, când mă aude, îmi dă un ghiont și – afară! “Ieși afară, măgarule, ce razi așa?” Mie mi se părea că eu cânt tare frumos și, când colo, uite așa am pățit. Și mă gândesc și acum: săraca mândrie, cum se agață ea de toate tiviturile.

M-am pomenit odată aici cu un om tânăr. Era el așa, cam delicat, venea de la București – și m-a întrebat:

DUMINICA A XXIII -A DUPĂ RUSALII

„Orice viciu este operă demonică - și tutunul, și alcoolul, și drogurile. Din orice viciu există cale de întoarcere!” - ÎPS Bartolomeu Anania

În duminica a XXIII-a după Rusalii, în cadrul Sfintei Liturghii oficiate în Biserica Ortodoxă este rânduit să se citească din Sfânta Evanghelie după Luca, un fragment din capitolul al VIII-lea, versetele 26-39, în care este relatată vizita Mântuitorului Iisus Hristos în ținutul Gherghesenilor, unde Acesta face minunea izbăvirii unui om posedat de o mulțime mare de demoni. Evenimentul nu este perceput ca unul fericit decât de omul asupra căruia a lucrat harul lui Dumnezeu. Concetățenii lui se supără și îl alungă pe Iisus Hristos, din cauză că le-a permis duhurilor necurate să intre într-o turmă de porci, care s-a aruncat în lac și a pierit, o dată cu avutul celor care,

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

“Dumneata ești părintele Paisie?” Și i-am răspuns așa: “D’apoi ar mai fi și alții, n-oi fi numai eu”. Dar el a zis: “Am auzit de dumneata și am venit să te văd”. Și atunci i-am zis eu cuvântul acesta: Să nu crezi tot ce auzi. Să nu faci tot ce poți. Să nu spui tot ce știi. Să nu dai tot ce ai. Vai de acel om căruia îi va prisosi mai mult lauda decât viața și faptele. Din dragoste izvorăște smerenia. Că dacă iubești pe cineva, nu-l ocărăști, că se scârbește; nu-l superi, că tânjește. Că dacă apuci să superi pe cineva, săracu’, nici nu poate mânca, nici nu se poate ruga, nici nu poate dormi. Așadar, faci în toate chipurile să nu superi pe ni-meni. Dar nu se poate să nu superi chiar pe nimeni; poate fără să-ți dai seama spui un cuvânt mai tulburător. Dar cum te-ai întâlnit cu cel pe care l-ai supărat, îndată fă-i plecaciune: “Iartă-mă, dragul meu, că te-am supărat”. Și când ai zis “iartă-mă”, a ieșit deodată toată supărarea, s-a spart totul, n-a mai rămas nimic. Și când se uită diavolul într-acolo, vede că a rămas păcălit... nu mai rămâne nimica scris.

Nici prin cap să nu-ți treacă să placi oamenilor... Să fii mai necinstit de oameni, asta da. Și ce dacă spune lumea că ai păcate? Ce, nu ai? Trebuie să răbdăm ocările, tată, pentru că așa ne-a lăudat Mântuitorul Hristos: “Fericiți veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine”. Trebuie să răbdăm toate, cu smerenie, tată; să răbdăm cu smerenie pentru dragostea lui Hristos. Doar vom câștiga și noi – nu tot raiul, ci numai un colțisor, cât de mic.

Ți se pare grea smerenia, tată... Dar încearcă întâi și vezi dacă poți ridica piatra, și după aceea spune “nu pot”. Smerenia inimii izvorăște din dragostea cea pentru Dumnezeu, tătucă. (Părintele Paisie Olaru, *Extras din “Parintele Paisie De la Sihla”, Ed. Bizantina, București, 1999*).

încălcând prescripțiile legii vechi, prosperau din vânzarea cărnii unor animale considerate impure. Singurul care îl imporă pe Iisus să rămână este fostul demonizat, căruia Hristos îi încredințează sarcina să vestească Mântuirea în casa, neamul și cetatea din care se trăgea.

În predica rostită la Duminica a XXIII-a după Rusalii din anul 2001, vrednicul de pomenire mitropolit Bartolomeu Anania a atras atenția că demonizarea nu este un fenomen circumscris trecutului, ci continuă să se manifeste până în zilele noastre, cu metode mai elaborate, dar care produc aceleași efecte, atât la nivel personal, cât și la nivel colectiv. Fericiți suntem noi, ca popor român, atâta vreme cât vom rămâne un popor creștin. Și vă îndemn din toată inima și cu tot simțul responsabilității: cultivați sentimentul creștin, credința în Dumnezeu și rugăciunea. Rugăciunea zilnică vă va da echilibrul zilnic. Nu vă lăsați stresați! Nu vă lăsați înspăimântați! [...] Să fim fericiți atâta vreme cât suntem realmente un popor creștin, cu o credință pe care am moștenit-o de la strămoșii noștri și pe care sunte, gata s-o transmitem urmașilor noștri. Câtă vreme Îl avem cu noi pe Iisus Hristos și o avem pe Sfânta Sa Maică și avem pe sfinții îngeri și pe sfinții martiri și mărturisitori, nu avem să ne temem de niciun fel de teroare pe care diavolul, în diferite forme, o aduce în lume. Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, fii cu noi, cu toți!” a subliniat vrednicul de pomenire mitropolit Bartolomeu Anania în predica rostită la Duminica a douăzecișitrea după Rusalii din anul 2001. (<https://www.activenews.ro/cultura/Duminica-a-XXIII-a-dupa-Rusalii-Predica-Mitropolitului-Bartolomeu-Anania-despre-Vindecarea-demonizatului-din-Tinutul-Gherghesenilor-158404>).

✙
**СВЯТЫЙ ПАИСИЕ АХИОРИТЪ
СВЯТЫЕ ДУХОВНИЧЕСТВИ О
ДЕСРЕ РУГĂЦИНЕ**

Pentru ca să se încălzească inima în rugăciune Sfintele icoane ajută la rugăciune

— Gheronda, cum voi putea afla mângâiere atunci când sunt mâhnită?

— Să scapi la rugăciune. Și numai capul să ți-l alipești de o icoană și vei afla mângâiere. Fă-ți chilia ca o bisericuță cu icoane care te odihnesc și vei vedea că vei afla în ea multă

mângâiere.

— Gheronda, uneori în vremea rugăciunii sărut icoanele. Este bine?

— Da, este bine. Potrivit rânduielii, icoanele trebuie să le sărutăm astfel: să se reverse inima noastră de dragoste pentru Hristos, pentru Maica Domnului și pentru Sfinți, și să cădem, să ne închinăm la sfințele lor icoane.

Într-un an (în anul 1984), la 26 martie, când prăznuim Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil, mă rugam în picioare înaintea icoanelor lui Hristos și a Maicii Domnului. Pentru o clipă l-am văzut pe Hristos și pe Maica Domnului că Se mișcă ca și cum ar fi fost vii. „Hristoase al Meu, binecuvântează-mă! Maica Domnului, binecuvântează-mă!”. Și în clipa când am căzut să mă închin, o puternică mireasmă mi-a umplut chilia. Era o mireasmă de te înnebunea. Covorașul pe care-l aveam întins pe jos, deși era plin de pământ, răspânda bună mireasmă și el. Am rămas în genunchi și sărutam covorașul. Ce mireasmă!

— Gheronda, atunci când mă rog, mă ajută să-mi aduc în minte chipul lui Hristos?

— Ascultă, când te rogi în fața unei icoane, atunci te ajută icoană, pentru că de la icoană te duci cu mintea la persoana pictată. Însă atunci când te rogi cu mintea și ești aplecată și cu ochii închiși, nu trebuie să aduci chipuri în mintea ta cu ajutorul imaginației, pentru că tangalachi poate exploata asta și să ți le prezinte ca vedenii, ca să te înșele și să-ți facă rău. Rugăciunea trebuie să se facă cu mintea curată, fără gânduri și fără reprezentări, chiar dacă acestea sunt chipuri ale lui Hristos sau reprezentări din Sfânta Scriptură, pentru că aceasta este primejdios, mai ales pentru cei care au multă imaginație și mândrie. Numai când vin gânduri murdare și de hulă putem să ne aducem în minte reprezentări din Sfânta Scriptură. Dar cea mai bună „reprezentare” este conștiința păcătoșeniei și a nerecunoștinței noastre. (Traducere din limba greacă de ieromonah Ștefan Nuțescu Chilia „Bunavestire”, Schitu Lacu Sfântul Munte Athos Editura Evangelismos București, 2013, Pag. 35 Va continua).

✙ **SINAXAR** ✙

**ТРОПАРЬ СВЯТЫХ МАРЕ
МУЧЕНИК ДИМИТРИЕ Изворătorul
de mir**

26 Octombrie

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Ie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă. (<https://doxologia.ro/tropar/troparul-sfantului-mare-mucenic-dimitrie-izvoratorul-de-mir>).